

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 15 0 U 004554 20 Uvp
Banjaluka, 11.5.2022. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sudija: Smiljane Mrša, kao predsjednika vijeća, Ljiljane Bošnjak Glizijan i Edine Čupeljić, kao članova vijeća, uz učešće Mire Mačkić, kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi S. B. iz T. (u daljem tekstu: tužilac), zastupanog po punomoćniku D. B., advokat iz B., Š. P. ..., protiv rješenja broj: 21.04./952.1-168/19 od 11.12.2019. godine Uprava ... B. (u daljem tekstu: tužena), u predmetu promjene korisnika u katastarskom operatu, odlučujući o zahtjevu tužioca, za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Trebinju broj: 15 0 U 004554 20 U od 3.9.2020. godine, u sjednici vijeća, održanoj dana 11.5.2022. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se djelimično uvažava, stav 3. izreke presude Okružnog suda u Trebinju broj: 15 0 U 004554 20 U od 3.9.2020. godine se ukida i u tom dijelu vraća nižestepenom sudu na ponovni postupak i odlučivanje.

U preostalom dijelu zahtjev se odbija.

O zahtjevu tužioca za naknadu troškova podnesenog zahtjeva će odlučiti nižestepeni sud.

Odbija se zahtjev zainteresovanog lica za naknadu troškova davanja odgovora na zahtjev.

Obrazloženje

Pobijanom presudom, stavom 1. izreke je odbijena tužba, podnesena protiv osporenog akta tužene, bliže navedenog u uvodu ove presude, kojim je odbijena žalba tužioca, izjavljena protiv rješenja Područna ... T. broj: 21.47.952.1-259/19 od 19.6.2019. godine. Tim rješenjem je odbijen zahtjev tužioca za promjenu upisa posjednika u katastarskom operatu na zemljištu označenom kao k.č. 1903/2, O., dvorište, površine 15 m², upisano u pl. broj 81 K.O. T. ..., kao posjed J. B.. Stavom 2. izreke pobijane presude je odbijen zahtjev tužioca za naknadu troškova upravnog spora i stavom 3. izreke je obavezan tužilac da zainteresovanom licu, J. B., isplati iznos od 750,00 KM na ime troškova spora, nastalih davanjem odgovora na tužbu.

Odbijanje tužbe je obrazloženo navodima da je pravilno postupila tužena kada je odbila žalbu tužioca, s obzirom da je pravilan zaključak prvostepenog organa da je zahtjev tužioca neosnovan, jer tužilac nema valjan pravni osnov za promjenu posjednika u katastarskom operatu. Posebno je obrazloženo da taj osnov ne predstavlja rješenje o odobrenju građenja od 23.4.1984. godine Opštinska ... SO T., jer je izgradnja garaže odobrena pod uslovima

privremenosti od tri godine, a pored toga i da je predmetna parcela javno dobro, odnosno put i posjed drugog lica, odnosno J. B.. Zbog navedenog je nižestepeni sud cijenio sve tužbene prigovore neosnovanim. Kako je odbio tužbu, to je stavom 2. izreke pobijane presude odbio zahtjev tužioca za naknadu troškova upravnog spora, a stavom 3. izreke obavezao je tužioca da zainteresovanom licu isplati troškove nastale davanjem odgovora na tužbu po punomoćniku, advokatu.

Blagovremenim zahtjevom za vanredno preispitivanje presude tužilac osporava njenu zakonitost iz razloga propisanih u odredbi člana 35. stav 2. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 109/05 i 63/11, u daljem tekstu: ZUS). U zahtjevu navodi da su nepravilne odluke upravnih organa, ali i pobijana presuda, jer je sud propustio da se izjasni o tužbenim navodima. Ukazuje na kontradiktornost datih razloga u pobijanoj presudi, jer je navedeno da je posjednik sporne parcele J. B. i da je ta nepokretnost u zemljišnoj knjizi upisana kao javni put, tj. dobro u opštoj upotrebi, zbog čega se presuda ne može ispitati. Posebno pobija zaključak nižestepenog suda da tužilac nije priložio valjanu ispravu za izmjenu posjeda, jer je zbog toga pogrešno primjenjena odredba člana 20. stav 1. Zakona o održavanju premjera i katastra zemljišta („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 19/96 - 6/12). Predložio je da se zahtjev uvaži, pobijana presuda ukine i odredi privremena mjera, tj. da se zadrži od izvršenja odluka o naknadi troškova postupka, jer da je sud, obavezujući ga da zainteresovanom licu naknadi troškove postupka, postupio suprotno odredbama člana 13. stav 2. ZUS, jer bi za tužioca nastupile posljedice, koje se kasnije ne bi mogle otkloniti, posebno iz razloga što nije uručen podnesak zainteresovanog lica, pa je ostalo nejasno na što se odnose troškovi sastavljanja podneska, čime su povrijeđena njegova prava na pravičan postupak, odnosno pravično suđenje. Zatražio je troškove sastavljanja zahtjeva po punomoćniku, advokatu.

U odgovoru na zahtjev tužena je navela da ostaje kod navoda datih u obrazloženju osporenog rješenja i predložila da se zahtjev odbije.

U odgovoru na zahtjev zainteresovano lice, J. B., zastupan po punomoćniku O. L. advokatu iz T., S. G. broj ..., osporava navode zahtjeva, a podržava pobijanu presudu i njene razloge. Ističe da je dostavio odgovor na tužbu u dovoljnom broju primjeraka za sud i tužioca, ali da sud i nije bio u obavezi da tužiocu, u smislu odredaba ZUS dostavi odgovor na tužbu, jer predmetnu upravnu stvar rješava prema stanju spisa, pa tužiocu na taj način nisu povrijeđena prava. Posebno ističe da mu pripada pravo na naknadu troškova upravnog spora u smislu odredaba člana 49. stav 3. i 49a. stav 1. ZUS jer je tužba odbijena, zbog čega smatra da je nižestepeni sud pravilno odlučio u pogredu troškova postupka koji su mu dosuđeni, sa tvrdnjom da nema niti jednog zakonskog osnova za određivanje privremene mjere. Još pojašnjava da je tačno da je tužilac izgradio garažu na osnovu odobrenja iz 1984. godine, ali da se radi o privremenom objektu, sa rokom upotrebe od tri godine, koji je istekao još 1987. godine, koja se sada smatra bespravnim objektom, tako da tužilac nema osnov za promjenu korisnika. Predložio je da se zahtjev odbije, a tužilac obaveže da snosi troškove sastava odgovora na zahtjev po advokatu.

Razmotrivši zahtjev, pobijanu presudu, odgovore na zahtjev, kao i cjelokupne spise ovog upravnog spora i predmetne upravne stvari, na osnovu odredaba člana 39. ZUS, ovaj sud je odlučio kao u izreci presude, iz sljedećih razloga:

Iz stanja spisa proističe da je tužilac dana 11.4.2019. godine podnio zahtjev za promjenu posjednika na k.č. broj 1903/2, koja odgovara starom premjeru k.č. broj 3977/4, koja je u Pl.

broj 81/7 K.O. T. ..., upisana kao posjed J. B., a u zemljišnoj knjizi, u zk. ulošku broj 19 K.O. SP T. upisana kao put – javno dobro. Podneseni zahtjev tužilac je zasnovao na rješenju broj: 07-361-59-1984 od 23.4.1984. godine Opštinska ... SO T., kojim je tužiocu odobrena gradnja garaže pod uslovima privremenosti od tri godine, na k.č. broj 3977/1 K.O. T., koje rješenje je smatrao osnovom za promjenu posjednika.

Odlučujući o podnesenom zahtjevu prvostepeni organ je donio rješenje od 19.6.2019. godine, kojim je zahtjev odbio iz razloga što nisu ispunjeni uslovi iz člana 20. Zakona o održavanju premjera i katastra zemljišta („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 19/96, 15/10, 60/11 i 6/12), jer da je navedena parcela u zemljišnoj knjizi upisana kao javno dobro. Odlučujući o žalbi tužioca tužena je donijela osporeni akt, kojim je žalbu odbila, podržavajući činjenično utvrđenje i pravni zaključak prvostepenog organa. Pobijanom presudom je odbijena tužba iz razloga koji su već navedeni.

Pobijana presuda je pravilna i zakonita u dijelu odluke o tužbi i troškovima postupka tužioca (stav 1. i 2. izreke), te se i ovaj sud slaže sa datim razlozima nižestepenog suda, a tužilac, navodima u zahtjevu ne dovodi u pitanje tu pravilnost i zakonitost. Navedeno iz razloga što je nižestepeni sud pravilno zaključio da je osporeni akt tužene pravilan i da nije ispunjen nijedan osnov iz člana 10. ZUS za poništenje osporenog akta, jer je isti donesen bez povreda pravila postupka i uz pravilnu primjenu materijalnog prava. Nema osnova u tvrdnjama tužioca da je priložio valjanu ispravu za izmjenu korisnika u katastarskom operatu, niti je to navedeno rješenje iz 1984. godine, koje je bilo privremenog karaktera. Pored toga neosnovano tužilac tvrdi da je sud dao nejasne razloge o odbijanju tužbe, a to iz razloga što nema potrebe utvrđivati nikakve druge činjenice u upravnom postupku kod činjenice da je sporna parcela upisana kao posjed J. B., a da tužilac nema odobrenje tog lica za njegovo brisanje i pristanak da se tužilac upiše kao posjednik. Tužilac nema nijedan pravni osnov za promjenu upisa posjednika, shodno članu 20. stav 1. Zakona o održavanju premjera i katastra zemljišta, pa je pravilno bilo njegovu tužbu odbiti, kako je to učinio nižestepeni sud pobijanom presudom stavom 1. izreke. S obzirom da je sud odbio tužbu, to nije bilo osnova ni da se tužiocu dosude troškovi upravnog spora, zbog čega je pravilno odbijen njegov zahtjev za naknadu troškova, kao što je to odlučeno stavom 2. izreke pobijane presude.

Međutim, odluka o troškovima postupka iz stava 3. izreke pobijane presude nije pravilna. Njome je obavezan tužilac da zainteresovanom licu naknadi troškove upravnog spora u iznosu od 750,00 KM u roku od 30 dana, računajući od dana prijema te presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja, za koju odluku nižestepeni sud nije dao dovoljne i pravilne razloge. Nije sporno da je zainteresovano lice stranka u upravnom sporu i da je zahtijevalo troškove davanja odgovora na tužbu, kako je to nižestepeni sud i naveo u pobijanoj presudi, a koji su prouzrokovani davanjem odgovora na tužbu po punomoćniku, advokatu. Shodno članu 49. stav 3. ZUS troškovi postupka obuhvataju nagradu za rad advokata i drugih lica kojima Zakon o parničnom postupku priznaje pravo na nagradu, a shodno članu 387. stav 1. Zakona o parničnom postupku propisano je da će sud, prije odlučivanja koji će se troškovi nadoknaditi stranci, uzeti u obzir samo one troškove koji su bili potrebni radi vođenja parnice. To znači da je nižestepeni sud propustio ocijeniti da li je dati odgovor na tužbu zainteresovanog lica bio potreban radi vođenja upravnog spora, s obzirom da davanje odgovora na tužbu nije obavezna radnja u upravnom sporu, za razliku od obaveze davanja odgovora na tužbu u parničnom postupku. Kako odluka nižestepenog suda iz stava 3. izreke pobijane presude nije obrazložena, zbog čega se ne može ispitati, to je istu valjalo ukinuti i u tom dijelu vratiti nižestepenom sudu na ponovno odlučivanje, djelimičnim uvažanjem zahtjeva tužioca, a shodno članu 40. ZUS.

Odluka o troškovima spora iz stava 3. izreke ove presude se zasniva na odredbi člana 49. stav 4. ZUS i u vezi sa članom 397. stav 3. ZPP.

Zahtjev zainteresovanog lica za naknadu troškova sastava odgovora na zahtjev je neosnovan. Ovo iz razloga što odgovor na zahtjev nije obavezna radnja u postupku, tako da propustom davanja odgovora ne nastaju nikakve posljedice za stranku. S druge strane, to je dispozitivna radnja stranke, kojom se toj stranci omogućava učešće u postupku. Pošto sadržaj odgovora na zahtjev ni u čemu nema uticaja na ishod odlučivanja o zahtjevu za vanredno preispitivanje, ovaj sud nalazi da trošak sastava odgovora nije bio neophodan za okončanje postupka po ovom pravnom sredstvu. Iz tog razloga zahtjev zainteresovanog lica za naknadu troškova sastava odgovora na zahtjev se odbija, na osnovu odredbi člana 387. stav 1. ZPP i u vezi sa članom 48. ZUS.

Zapisničar
Mira Mačkić

Predsjednik vijeća
Smiljana Mrša

Tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Ačić